

J. E. Bogomil:

V miru med svojimi!

biskal sem starega gospoda. Našel sem ga v postelji.

»Kaj pa, kaj, gospod Fronc? Kaj pa to pomeni?«

»Kaj? Šli bomo. Smrt trka, Bog kliče.«

»E, pa ne bo še tako hudo?«

»Hudo? Vidite, če bi šel v Ljubljano, bi morebiti še ozdravel. V bolnišnici bi me za silo znabiti še pokrпали. Pa samo morebiti. Zato pa rajši ne bom šel.«

»Poskusite! Zdravje je le vsega vredno. Zakaj bi ne?«

Mož je zamižal, kakor bi hotel skriti težko misel. A se je brž ohrabil.

»Vidite, zato: Če bi v Ljubljani umrl, kdo se bo pa tam brígal za moj grob? Kdo bo tam molil zame, slišite, kdo! Tam je tudi pokopališče — pusto! Pozabljen bi bil tam ko kamen v groblji. Tu bo pa le še kdo rad obiskal moj grob in izmolil zame par očenašev.«

Nisem možu več prigovarjal. Uvidel sem veliko resnico in — umljivo ... Globoko zamišljen sem odšel.

Videl sem, da ljudstvo ljubi svojega dobrega gospoda.

V veži so mi povedali:

»Vedno in vedno sprašujejo ljudje, kako je z gospodom. Posebno tista Hubadova Marica — saj je hodila k vam v šolo — pride prav vsak dan vprašat, ali so gospod kaj boljši? Kar čudno se nam zdi. Otrok še, pa ima že tako skrb.«

Dejal sem sam pri sebi: »Gospod Fronc, prav imate! Odpočijte se med svojimi!«

Čez nekaj dni je zazvonilo in dolgo je zvonilo.

»Láhoviški so umrli,« je šlo po vaseh.

Kot da je ljubega človeka zmanjkalo, je zajokalo po srcih.

* * *

Zdaj je že nekaj let od tedaj. Gospod Fronc mirno spi pod črno rušo. A njegov grob je še vsako pomlad, poletje in jesen poln življenja, poln cvetja. Skoro preveč cvetja je včasih na njem. A kdo bi branil ljubezni, kdo bi ji rekel: »Dosti je, preveč je vsega!«

Res, med prvimi, ki skrbi, da gospodov grob ni zapuščen, ki postoji ob grobu in moli za dušni blagor svojega duhovnega dobrotnika, je še vedno Hubadova Marica. Ne samo »vseh mrtvih dan«, tudi med letom, včasih nedeljo za nedeljo tam postaja, v spominih na šolske dni, izkazujoč dobroto za dobroto.

Blagor ti, dobri gospod! Nisi pozabljen pri ljudeh, gotovo tudi Bog ni pozabil nate. V miru med svojimi!